

Του Νίκου Μπογιόπουλου

Στην πολιτική πάντα υπήρχε η σοβαρότητα, πάντα υπήρχε και η φτήνια. Η περίπτωση του Γεωργιάδη αν αποδεικνύει κάτι είναι ότι η φτήνια στην πολιτική μπορεί να κάνει καριέρα ακόμα και στην γκροτέσκα, την γελοιογραφική της δηλαδή, εκδοχή.

Το φαινόμενο δεν είναι πρωτότυπο και σίγουρα δεν είναι μόνο ελληνικό. **«Το γκροτέσκο είναι μια από τις θεμελιώδεις μεθόδους της αυθαίρετης κυριαρχίας»** λέει κάπου ο Φουκώ και προσθέτει ότι κατά περιόδους **«η εξουσία έδινε για τον εαυτό της την εικόνα ότι πήγαζε από κάποιον που ήταν μεταμφιεσμένος θεατρικά, από κάποιον σκιαγραφημένο σαν κλόουν, σαν παλιάτσο».**

Αντίστοιχη είναι η άποψη του Μαρξ που στην **«Η 18η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη»** επισημαίνει ότι η **«...η πάλη των τάξεων στη Γαλλία δημιούργησε τέτοιες συνθήκες και τέτοια κατάσταση που έδωσαν τη δυνατότητα σ' ένα μέτριο και γελοίο πρόσωπο να παίξει το ρόλο του ήρωα».**

Επομένως, ο Γεωργιάδης – που θα πάρει τα λεφτά του από τις τράπεζες και θα τα φυγαδεύσει – είναι χρήσιμος. Είναι χρήσιμος γιατί υπενθυμίζει το έδαφος πάνω στο οποίο φύονται οι «Γεωργιάδηδες». Είναι χρήσιμος γιατί, έστω και ως καρικατούρα της ίδιας της πολιτικής έκπτωσης, αντικατοπτρίζει και προσδιορίζει το ακριβές πλαίσιο, το ακριβές περιεχόμενο εκείνης της εξουσίας που έχει για υπουργούς και για κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους της τους κάθε λογής «Γεωργιάδηδες».

Εξηγούμαστε:

Εκείνο που – πριν από την «γενναία» κωλοτούμπα της νέας του αναδίπλωσης – ξεστόμισε ο Γεωργιάδης ως «εκβιασμό», ότι θα πάρει τα λεφτά του και θα φύγει, δεν είναι τίποτα λιγότερο από αυτό που περιγράφει το περιοδικό «Forbes»: **Στο πλαίσιο των φορολογικών παραδείσεων και μόνο στα νησιά Καϊμάν υπολογίζεται ότι οι καταθέσεις ξεπερνούν το 1,4 τρισ. δολάρια. Σύμφωνα με το**

περιοδικό περίπου 20 τρισ. δολάρια είναι κατατεθειμένα σε τράπεζες που έχουν την έδρα τους στους φορο-παραδείσους.

Αυτό που είπε ο χαριτόβρυτος πρώην υπουργός δεν είναι παρά μια διαδεδομένη πρακτική εκ μέρους της τάξης της οποίας τα συμφέροντα εκπροσωπούν κυβερνήσεις σαν αυτή στην οποία ανήκει ο Γεωργιάδης: Όπως έχει καταγραφεί από την εφημερίδα «Γκάρντιαν» και «σύμφωνα με μια συντηρητική εκτίμηση, **το ένα τρίτο του παγκόσμιου πλούτου διατηρείται σε φορολογικούς παραδείσους, όπου πραγματοποιείται το 80% των διεθνών τραπεζικών συναλλαγών. Περισσότερα από τα μισά κεφάλαια των διεθνών χρηματιστηρίων “σταθμεύουν” εκεί σε κάποιο σημείο της διαδρομής τους».**

Ο λόγος του Γεωργιάδη – ανεξαρτήτως στίλ – είναι «πατριωτικά» πανομοιότυπος με πρακτικές όπως αυτή: Στην όμορφη πατρίδα μας το 2002 αποκαλύφθηκε ότι οι τράπεζες έβρισκαν σε μεγαλοκαταθέτες τους «παράθυρα» και τους προέτρεπαν σε εκτεταμένη φοροδιαφυγή μέσω «οφ σορ» εταιρειών: «Σέρβις σε “οφ σορ” από τράπεζες. Διευκολύνουν μεγαλοκαταθέτες να γλιτώνουν φόρο καταθέσεων και ακινήτων» σημείωναν τότε τα ρεπορτάζ στον Τύπο («Ελευθεροτυπία», 3/5/2002). Υποτίθεται ότι από το υπουργείο Οικονομικών για την εξιχνίαση αυτού του τεραστίων διαστάσεων οικονομικού σκανδάλου διεξήχθη έρευνα. Δώδεκα χρόνια αργότερα, ουδείς έχει πληροφορηθεί κάτι για τα αποτελέσματά της...

Ξέρετε ο Γεωργιάδης ούτε να απειλεί θα μπορούσε, ούτε να εκβιάζει θα μπορούσε, ούτε να κινδυνολογεί θα μπορούσε, αν τη δυνατότητα αυτή δεν του την έδινε το καθεστώς μιας νομιμότητας που αποκαλείται «**ελευθερία κίνησης κεφαλαίων**». Πρόκειται για τη μοναδική, στην πραγματικότητα, ελευθερία που αναγνωρίζει το καπιταλιστικό σύστημα, δηλαδή το σύστημα της σύμφυσης μεταξύ τραπεζών και κεφαλαιοκρατών.

Στο πλαίσιο αυτού του κεφαλαιοκρατικού «όπου Γης και πατρίς» είναι που το διάστημα 2008 – 2011 έφυγαν από την Ελλάδα εμβάσματα ύψους **22 δισ. ευρώ** προς άλλη Γη άλλα μέρη που κανέναν δεν ξέρουμε και κανείς δεν μας ξέρει.

Αυτό με το οποίο μας απείλησε ο Γεωργιάδης είναι ό,τι ακριβώς περιλαμβάνεται στη **Συνθήκη του Μάαστριχτ**. Είναι ο νόμος – ιερό δισκοπότηρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του παγκοσμιοποιημένου Μινώταυρου που εξουσιάζεται από το μεγάλο κεφάλαιο και κυβερνιέται από «Γεωργιάδηδες». Όπως υπενθύμισε προχτές ο συνάδελφος Γιώργος Παππούς («Mega», 23/9/2014) στο πλαίσιο αυτού του συστήματος – όπου «ό,τι είναι νόμιμο είναι και ηθικό» και που την «ηθική» την έχει γραμμένη στις «λίστες Λαγκάρντ» του – τα χρήματα που **φυγαδεύτηκαν από την Ελλάδα την περίοδο 2003 - 2011 ανέρχονται στα 261 δισ. δολάρια, ήτοι 207 δισ. ευρώ!**

Αυτά τα 207 δισ. ευρώ (αναλυτική περιγραφή στην έκθεση της οργάνωσης «Global Financial Integrity», <http://www.gfintegrity.org/>, «Greece Lost \$261 Billion in Illicit Financial Outflows from 2003-2011, GFI's Baker Tells Der Spiegel») σημαίνουν ότι σε μια οχταετία έκαναν από την Ελλάδα «φτερά» και βρήκαν «φωλίτσα» στην Ελβετία και αλλού ποσά που **α)** ισοδυναμούν με το 64% του δημόσιου χρέους της χώρας, **β)** ξεπερνούν ολόκληρο το ΑΕΠ της Ελλάδας για το 2014 (181 δισ. ευρώ) , **γ)** ξεπερνούν κατά 3 φορές τα λεφτά που κλάπηκαν από τον ελληνικό λαό μέσω των Μνημονίων!

Ένα τέτοιο οικονομικό σύστημα, λοιπόν, πολιτικές φιγούρες σαν του Γεωργιάδη είναι ό,τι πρέπει για να το εκπροσωπούν.

*Δημοσιεύθηκε στο “enikos.gr” την Παρασκευή 26/9/2014